

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X.X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-07-14 Nr. 429-238
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X.X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo pareiškėjas prašė išnagrinėti tarp jo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

Sprendimo santrauka¹

Ginčas kilo dėl banko civilinės atsakomybės už įvykdytas pareiškėjo autorizuotas mokėjimo operacijas sąlygų. Įvertinus šalių pateiktus paaiškinimus ir įrodymus, nustatyta, kad bankas mokėjimo operacijas įvykdė pagrįstai, vadovaudamasis ginčo šalių sutarta forma ir tvarka, pagal pareiškėjo pateiktus nurodymus, todėl už autorizuotų mokėjimo operacijų įvykdymą nėra pagrindo kilti banko civilinei atsakomybei ir nėra pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimo.

N u s t a t y t a:

2025 m. balandžio 8–15 d., pasinaudodamas banko išduota *Visa* prekės ženklo (toliau – *Visa*) mokėjimo kortele (toliau – Kortelė), pareiškėjas prekybininkui *Mrcr* (toliau – Gavėjas) atliko 4 mokėjimo operacijas, kurių bendra suma – 3 275,49 Eur, ir vieną 1 672,38 Eur mokėjimo operaciją gavėjui *Revolut Pay*. Bendra mokėjimo operacijų suma – 4 948, 17 Eur (toliau – Ginčijami mokėjimai).

2025 m. rugpjūčio 25 d. pareiškėjas kreipėsi į banką teigdamas, kad Ginčijamus mokėjimus inicijavo turėdamas tikslą lošti. Pareiškėjas teigė, kad bankas turėjo nevykdyti Ginčijamų mokėjimų, ir prašė atlyginti dėl to jo patirtą turtinę ir neturtinę žalą.

Ginčo reikalavimai

Atlyginti turtinę ir neturtinę žalą – 809 622,28 Eur.

Ginčo šalių pateikti paaiškinimai

Kreipimesi pareiškėjas teigė, kad bankas nepatikrinęs Gavėjo patikimumo įvykdė Ginčijamus mokėjimus, elgėsi labai aplaidžiai ir pažeidė pinigų plovimo ir teroristų finansavimo teisės aktų reikalavimus bei Mokėjimo paslaugų direktyvos nuostatas.

Bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime teigė, kad pagrįstai įvykdė paties pareiškėjos autorizuotus Ginčijamus mokėjimus pagal ginčo šalių sutartyje sutartą tvarką. Bankas paaiškino, kad pareiškėjo reikalavimas bankui atlyginti turtinę ir neturtinę žalą yra nepagrįstas jokiais teisiniais bei faktiniais duomenimis.

Bankas prašė pareiškėjo reikalavimus atmesti kaip nepagrįstus.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo

¹ Santraukoje pateikiamas tik trumpas nagrinėto vartojimo ginčo apibendrinimas. Norint suprasti ir (ar) įvertinti sprendime aptariamas aplinkybes, sprendimo dėl šio ginčo esmės pagrindus ir motyvus, būtina tinkamai susipažinti su viso sprendimo turiniu.

reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Lietuvos bankas ginčo nagrinėjimo proceso metu neatlieka Lietuvos Respublikos Lietuvos banko įstatymo 42¹ straipsnyje reglamentuotų patikrinimų, skirtų faktinėms aplinkybėms, susijusioms su Lietuvos banko prižiūrimo finansų rinkos dalyvio galimu Lietuvos banko kompetencijai priskirtų teisės aktų reikalavimų pažeidimu, nustatyti ir įvertinti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Teisinis vertinimas

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, iš esmės šalių ginčas kilo dėl turtinės ir neturtinės žalos atlyginimo bankui įvykdžius Ginčijamus mokėjimus. Pareiškėjas teigia, kad bankas, įvykdydamas Ginčijamus mokėjimus nelicencijuotam, su azartiniais lošimais susijusiam Gavėjui, pažeidė pinigų plovimo ir teroristų finansavimo teisės aktų reikalavimus, taip pat Mokėjimo paslaugų direktyvos reikalavimus. Pareiškėjo teigimu, bankas turėjo įvertinti informaciją apie Gavėją ir nevykdyti Ginčijamų mokėjimų. Pareiškėjas nurodė, kad dėl banko neteisėtų veiksmų – įvykdytų Ginčijamų mokėjimų – jis patyrė 577 690 Eur tiesioginį nuostolį. Ginčo nagrinėjimo metu pareiškėjas patikslino savo reikalavimą ir nurodė, kad reikalaujamą sumą sudaro 809 622,28 Eur, iš kurių: bauda – 56 520,00 Eur, palūkanos – 49 370,00 Eur, administracinės išlaidos – 10 000,00 Eur, neturtinė žala – 150 000 Eur, išlaidų padidėjimas – 160 000 Eur, fiksuota bauda – 6 932,28 Eur. Pareiškėjas nekėlė reikalavimo grąžinti Ginčijamų mokėjimų sumą.

Bankas teigia, kad pagrįstai įvykdė pareiškėjo autorizuotus Ginčijamus mokėjimus, o pareiškėjo reikalavimas atlyginti jam turtinę ir neturtinę žalą yra nepagrįstas nei teisiniais, nei faktiniais duomenimis.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar egzistuoja sąlygos kilti banko civilinei atsakomybei už pareiškėjo prašomą atlyginti turtinę ir neturtinę žalą.

Įvertinus pareiškėjo argumentus, kuriais jis grindžia savo reikalavimą bankui, darytina išvada, kad pareiškėjas prašo atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, kurią jis teigė patyręs dėl banko neteisėtų veiksmų – Ginčijamų mokėjimų įvykdymo.

Vertinant, ar bankas pagrįstai įvykdė Ginčijamus mokėjimus, svarbu tai, kad, pagal Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalį, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas (nagrinėjamu atveju bankas) negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, lėšų gavėjo ar per lėšų gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Remiantis bylos duomenimis, Ginčijamų mokėjimų inicijavimas ir autorizavimas tuo metu, kai bankas gavo mokėjimo nurodymus vykdyti Ginčijamus mokėjimus ir priėmė juos vykdyti, pagal bendruosius išorinius požymius ir banko tuo metu turėtus duomenis atitiko ginčo šalių iš anksto sutartą pareiškėjo sutikimo vykdyti iš sąskaitos inicijuotas mokėjimo operacijas davimo formą ir tvarką. Kaip ir nurodyta pirmiau, to, kad atliko ir (arba) patvirtino Ginčijamus mokėjimus, pareiškėjas neneigė.

Įvertinus pirmiau nurodytas aplinkybes, objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, kad, bankas, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, nepagrįstai priėmė vykdyti ir vykdė Ginčijamus mokėjimus, nėra.

Civilinio kodekso 6.245 straipsnio 1 dalyje apibrėžiama, kad civilinė atsakomybė – tai turtinė prievolė, kurios viena šalis turi teisę reikalauti atlyginti nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas, o kita šalis privalo atlyginti padarytus nuostolius (žalą) ar sumokėti netesybas. Civilinė atsakomybė atsiranda esant asmens, įpareigoto atlikti atitinkamus veiksmus ar nuo jų susilaikyti, neteisėtiems veiksams ar neveikimui, kaltei dėl šių neteisėtų veiksmų padarymo ar neveikimo, žalai ir priežastiniam ryšiui tarp veiksmų ar neveikimo ir atsiradusios žalos (Civilinio kodekso 6.246–6.249 straipsniai). Kasacinis teismas savo praktikoje ne kartą yra pažymėjęs, kad sutartinei civilinei atsakomybei žalos (įskaitant negautas pajamas) atlyginimo forma (Civilinio kodekso 6.245 straipsnio 3 dalis, 6.256 straipsnis) taikyti nepakanka sutarties neįvykdymo (pažeidimo) fakto – šio teisių gynimo būdo taikymas sietinas su dar trimis sąlygomis – žala (Civilinio kodekso 6.249 straipsnis), priežastiniu neteisėtų veiksmų (sutarties pažeidimo) ir žalos ryšiu (Civilinio kodekso 6.247 straipsnis) ir skolininko kalte (Civilinio

kodekso 6.248 straipsnis). Sutartinei civilinei atsakomybei taikyti yra būtinas šių sąlygų visetas – bent vienos sąlygos nebuvimas eliminuoja civilinės atsakomybės taikymo galimybę².

Atsižvelgiant į pirmiau minėtą informaciją, nenustačius banko neteisėtų veiksmų dėl Ginčijamų mokėjimų įvykdymo, darytina išvada, kad nėra visų banko civilinei atsakomybei kilti būtinų sąlygų, todėl kitos civilinės atsakomybės sąlygos nenustatinėtinos.

Išvada

Kadangi ginčo byloje nėra nustatytos visos banko civilinei atsakomybei kilti už pareiškėjo patirtą turtinę ir neturtinę žalą sąlygos, todėl darytina išvada, kad pareiškėjo reikalavimas bankui atlyginti turtinę ir neturtinę žalą yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą³.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X.X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Arūnas Raišutis

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. balandžio 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-144-915/2018, 31 punktas.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.